

Busqueret de cua negra

Es Busqueret

Butlletí informatiu d'Ornitologia del
GOB-Mallorca
núm. 3 - Setembre 2001

ES
BUSQUERET
núm. 3-Setembre 2001

Butlletí d'Ornitologia
del GOB-Mallorca

Comitè Editorial

Pere Dietrich
Joan Riera
Jesus R. Jurado
Xavier Garí
Carlos López-Jurado
Vicky Heredero

**Coordinador
Editorial**

Vicky Heredero

GOB-Mallorca
Veri, 1, 3r
07001 Ciutat
Tel: 971 721 105
Fax: 971 711 375

Dibuix portada
Vicenç Sastre

SUMARI

L'Observatori: D'octubre a
desembre a les zones humides

Glosa: Es Busqueret

Sabíeu que: Aus vistoses

Anellament: un cas pràctic

On veure aucells: Portocolom

El dibuix: una bona eina per el
camp

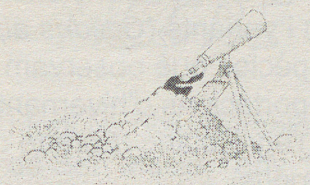
El Busqueret Somriu: els nous
parcs

Notícies

Petició de dades

Foto misteri

L'Observatori

D'octubre a desembre a les zones humides

Arriba l'hivern i amb ell arriben a les nostres zones humides grans quantitats d'aus, cercant llocs adequats on passar-hi aquesta estació. Estaran uns mesos entre nosaltres, fins que millorin les condicions a les seves zones de nidificació, al centre i nord d'Europa.

De fet, durant el mes d'octubre es produeixen les primeres arribades significatives d'algunes espècies hivernants a les nostres zones humides. En són característiques les corpetasses (*Phalacrocorax carbo*), les juies (*Vanellus vanellus*) o els cegalls (*Gallinago gallinago*). També alguns passeriformes es presenten típicament per aquestes dates. Així, veurem les primeres titines; sordes (*Anthus pratensis*), de muntanya (*Anthus spinoletta*), blanques (*Motacilla alba*) i cendroses (*Motacilla cinerea*), i també les primeres terroles (*Alauda arvensis*).

Més tard, ja dins el novembre arriben a les nostres illes les oques salvatges (*Anser anser*), les escasses grues (*Grus grus*) i els fuells (*Pluvialis apricaria*). És també dins aquest més quan comencen a sobrevolar les zones humides els esbarts d'oronelles de penyal (*Ptyonoprogne rupestris*), únic representant dels hirundínids present a l'hivern.

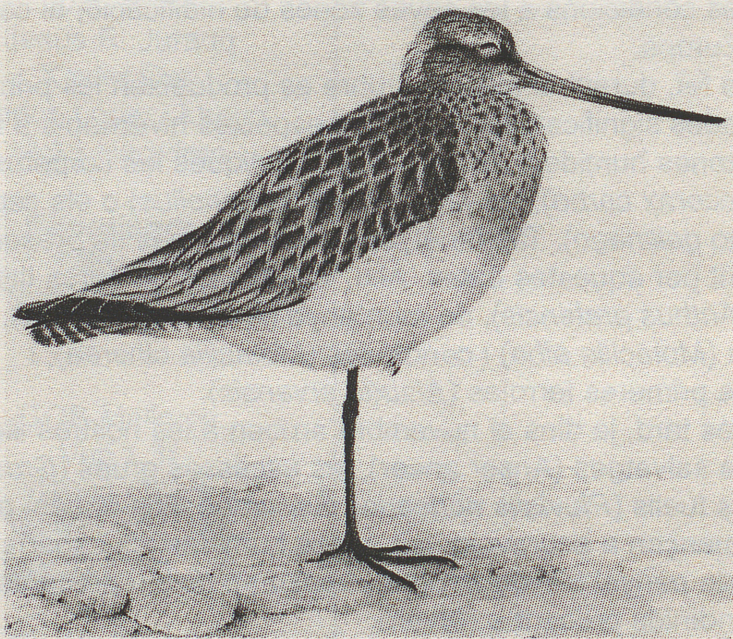
Dins aquests mesos d'octubre a desembre trobam també espècies hivernants què ja fa uns mesos que s'observen, durant tota la migració post-nupcial. Aquest és el cas de ploradores

(*Larus ridibundus*), arners (*Alcedo atthis*), d'anàtides com la sel·la rossa (*Anas crecca*) o el cullerot (*Anas clypeata*), i especialment de molts limícoles. En són bons exemples els corriols; menuts (*Calidris minuta*) i variants (*Calidris alpina*).

A més, moltes espècies què observam tot l'any a les nostres illes, reben també aportacions d'hivernants, com per exemple la fotja (*Fulica atra*), l'agró blanc (*Egretta garzetta*) o l'avisador (*Himantopus himantopus*).

En conjunt, són unes 65 les espècies què acudeixen a les nostres zones humides a passar l'hivern, encara què no totes són citades anualment.

Joan Riera

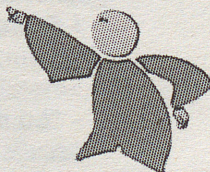
ES BUSQUERET DE CAP NEGRE

Glosada feta per n'Antoni Nicolau Barceló "Soler", amb motiu de les festes d'estiu de Son Macià, l'any 1979. Reproduïda del llibre Son Macià, passa per passa, de Sebastià Nicolau.

Un dia ben dematí,
me'n vaig anar a ses figueres
amb sa idea de dur "breves"
o figues flors en mallorquí;
i tot d'una jo vaig sentir
un busqueret que em va dir;
- "No en toquis cap que són meves".

- "¿Què putes me vas a dir,
busqueret de la punyeta?
An aquesta figuereta
la va sembrar es meu padrí,
i jo me'n cuid de dur-lí
fems i qualque cavadeta.
Tu pastura per sa pleta;
no vénguis més per aquí".

Es busqueret s'enfadà
perquè el vaig fer poca cosa,
estava a damunt sa soca
estufat com una lloca
que me volia picar.
Jo li vaig dir: "Fé't allà
perque jo tenc de pujar".

**Ell me mira i me diu: -"Ca, cal
Som jo que tenc de menjar
figues ara que n'hi ha,
pagès beneit i cabotal**

**Jo no sé es motiu quin és,
tant de capitoletjar!
L'amo de Son Macià
com jo surt a pasturar
pasa i sols no me diu res,
i a tu per dues figues o tres
sempre et senten gemegar".**

**- "Que mengis figues me'n fot;
menja i pega gavatxada!,
però lo que no m'agrada
és que sa darrera vegada
després de pegar panxada,
llavò per més coionada,
cagares damunt es brot".**

**- "No me retreguís si un dia
vaig cagar dalt es brancons:
això ho vaig fer per coions
i poca por que tenia".**

**- "Escolta busqueret tendre,
no em facis inquietar,
perquè si vaig a cercar
s'escopeta des meu gendre,
d'es teu cos en faré cendra
i duré ets ossos an es ca.**

**Si vols, pots anar a cercar
tots es busquerets que hi ha
a dins tota sa Cabana,
a dins es Fangar i sa Plana
i en tota sa part forana
i no em fareu acovardar".**

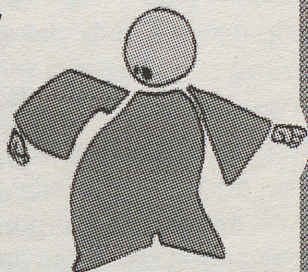
**- "Lo millor de tot serà
acudir a sa diplomàcia,**

**perquè això no té cap gràcia:
en es temps de democràcia
haver-nos de baraiar".**

**- "Busqueret, tu tens raó,
s'amistat és lo que val,
da'm sa mà i farem ses paus
i viurem amb unió".**

**- "S'ha d'haver acabat sa guerra
i hem d'entrar en so viure bé,
i si acàs m'has de mester,
mana, que te serviré
tant a l'aire com per terra".**

**- "Ara te donaré una prova,
veuràs que vull amistat:
pots pasturar p'es parat,
per sa pleta i lo conrat,
i et don per assegurat
que no pararé cap llova".**

**- "S'amistat de noltros dos
ha d'esser ferma i neta
res de fer-nos sa traveta,
i si queim, aixecar-nós.**

**Si un dia vos veig febrós,
pegaré una voladeta
i aniré a Son Dureta
que amb aquella furgoneta
se'n vénguin a cercar-vós".**

**- "Busqueret, tu saps volar
¿Per què no proves fortuna
d'arribar fins a sa lluna?
Si hi ha figues, me'n dus una,
que jo les pugui tastar".**

**- "Això són males quimeres,
no sé si me convendrà,
que lo que més por me fa**

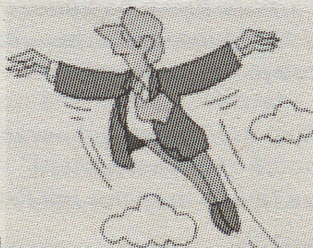
*és en tornar devallar
no rompre ses reculeres".*

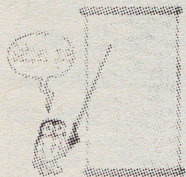
*- "El gloriós Sant Miquel
té ses eines d'es pesar;
busqueret, tu saps volar:
es dia que em tocarà
d'aquest món 'ver-me'n d'anar
podries acompanyar
sa meva ànima an el cel".*

*- "Es fer feina no em sap greu
i te promet que ho faré:
que l'hi acompanyaré
i a Sant Pere la daré;
crec que la me rebrà bé
si estàs en gràcia de Déu".*

*Homos que vos baraiau
per s'enveja i comandera,
preniu mostra vertadera
d'un homo sense carrera
i un busqueret de vorera
que fan vida vertadera
amb respecte i viure en pau.*

*Ara me despediré
en nom d'es busqueretó,
som es vostro servidor
per ses feines que sé fer.
Si acàs m'heu de mester
vos don sa direcció:
Toni Nicolau Barceló,
es deu d'es carrer Major
d'es poble macianer.*

SABÍEU QUE.....

a Mallorca s'hi poden trobar moltes de les aus més vistoses de tota Europa?

La gent més urbanita, sense cap afició a l'ornitologia ni a la fauna de fora-vila, molt sovint creu que a Mallorca s'hi pot veure poca cosa més que teuladers i estornells, coloms, gavines i falzies. S'en durien una majúscula sorpresa tots aquells que pensen que per observar flamencs, arners o cadafets, per exemple, no tenen més remei que veure qualche documental de natura, o anar-se'n de viatge a altres terres. I, en canvi, el cert és que la major part de les aus més espectaculars i vistoses de tota Europa les podem veure aquí, a ca nostra. Vegem-ne alguns exemples.

Començarem pel flamenc (*Phoenicopterus ruber*), la mitològica au fènix que reneixia de les seves cendres. Petits esbards d'aquestes aus rosades es poden veure a s'Albufera i, sobretot, al Salobrar de Campos a l'època no reproductora. Sense ser mai tan abundant com a Eivissa, on hi viuen centenars d'aus, no deixa de ser una espècie habitual a les zones humides més ben conservades de la nostra illa

Phoenicopterus ruber

Més males de veure són les renoures grues (*Grus grus*), però l'espectacularitat dels seus avistament ben val que dediqueu qualche dia de tardor-hivern a cercar-les als voltants de qualche zona humida. Amb un poquet de sort... premi!

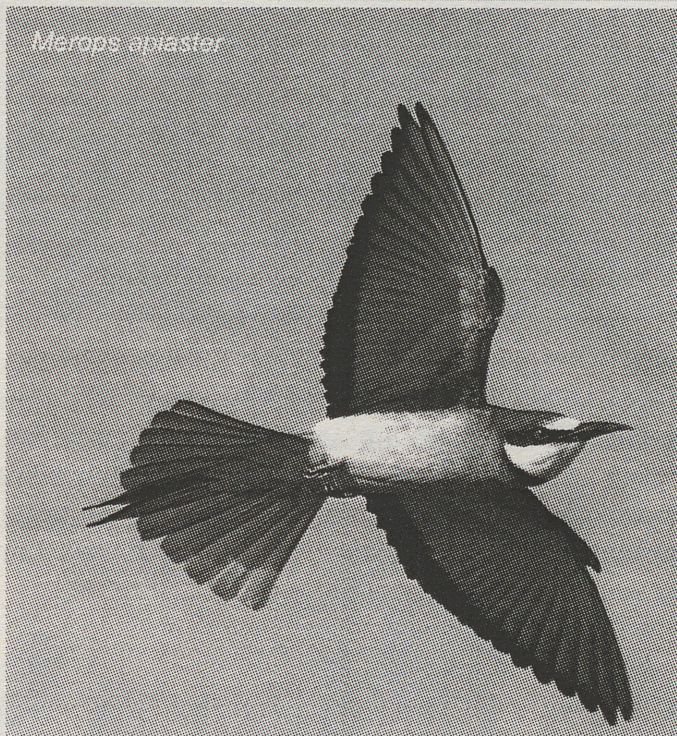

També una mica de fortuna haureu de menester per localitzar els cadafets (*Fratercula arctica*), els aucells vestits d'etiqueta i amb cara de pajaso que nien als illots i costes abruptes nord-europees. Una passejada a l'hivern per les platges de les badies de Palma i Alcúdia, amb prismàtics al coll, vos pot deparar grates sorpreses.

Fratercula arctica

Molt més fàcil de detectar és la que molta gent considera l'au més bonica de tota Europa, i certament la més acolorida: l'abellarol (*Merops apiaster*). Aquest aucell és tan meravellós com poc assustadís, així que el podreu contemplar a plaer a algunes dunes i canteres d'arena (on hi fa el niu), sovint amb alguna libèl·lula o altre gran insecte al bec.

I l'arner (*Alcedo atthis*), l'heu vist mai? Aquest aucelló té poc que envejar en qüestió de plomatge a l'abellarol, i els seus picats a l'aigua per capturar petits peixets són una d'aquestes petites maravelles que un no es cansa d'observar. Si aneu a s'Albufera a l'hivern, segur que veureu aquest animallet volant a gran velocitat a ran d'aigua, talment com si fos una petita fletxa de colors taronja i blau metàl·lic.

Alcedo atthis

Cinc exemples extrets d'un gran ventall de possibilitats que ens ofereix l'observació i estudi de les aus. Si encara no l'hi heu agafat el gust a això de mirar aucells, no ho dubteu: tot és començar. No totes les addiccions són dolentes. N'hi ha que no tenen més efectes secundaris que el fruïment de la pau que ens brinda la natura.

Maties Rebassa

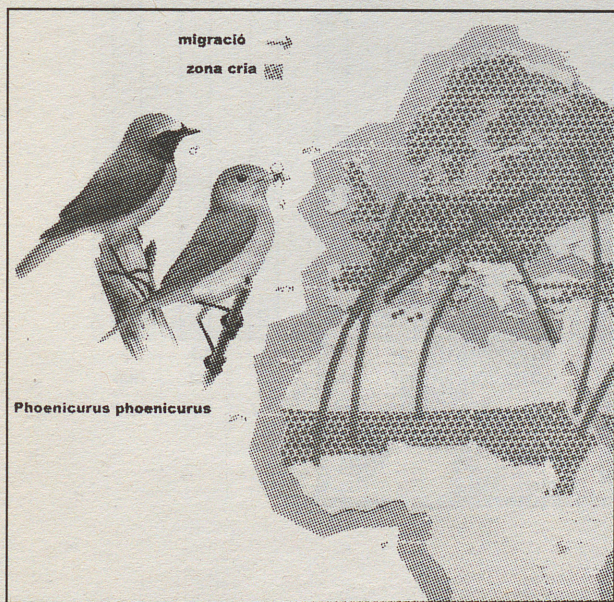
ANELLAMET

L'ANELLAMENT D'AUCELLS. UN CAS PRÀCTIC.

Els coneixements que podem adquirir sobre la vida dels aucells mitjançant l'anellament es molt ampli. A més de saber d'on i quan venen i a on i quan se van, podem conèixer altres coses més "privades" com son les seves mesures, pesos, muda, etc. Saber aquestes coses ens permet averiguar altres també molt interessants com per exemple les diferències entre poblacions, entre sexes, com realitzen la muda en funció de l'època del any o com se preparen per realitzar un viatge llarg.

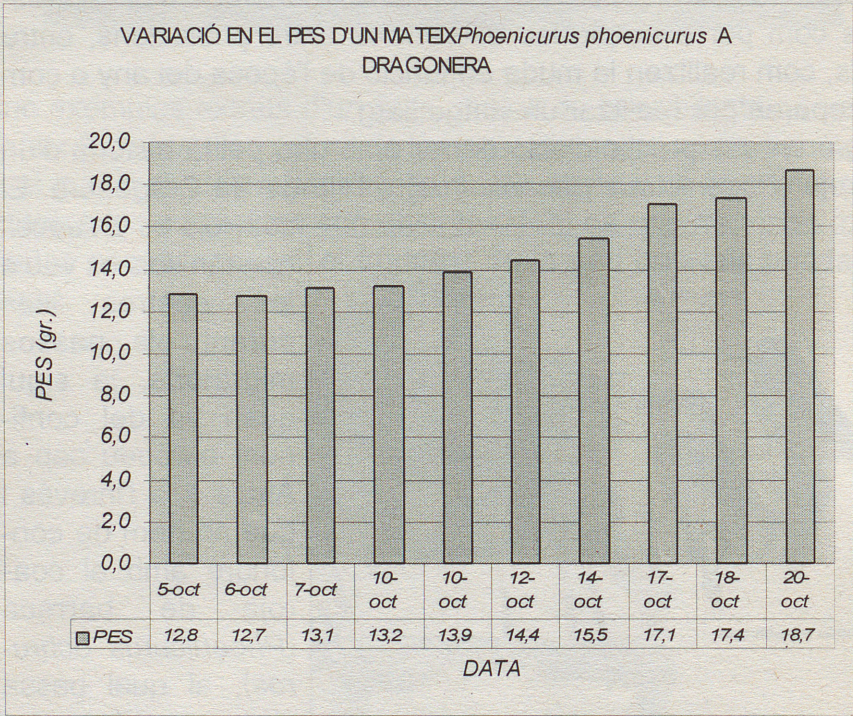
Posaré un cas pràctic d'això darrer amb una petita història d'un coa-roja (*Phoenicurus phoenicurus*) a l'illa de Sa Dragonera. El

coa-roja es un aucell que tan sols es veu a les nostres illes durant els passos migratoris, ja sigui quan va del continent europeu cap a Àfrica o, a l'inrevés i que no hem de confondre amb el coa-roja de barraca (*Phoenicurus ochruros*), el qual passa amb nosaltres tot l'hivern. Algunes vegades, quan les

condicions meteorològiques son ideals, com per exemple, quan tenen vent de coa i si l'aucell està en plena forma amb una bona quantitat de greix al seu cos, poden passar per damunt l'illa sense aturar-se en viatge directe d'una banda a l'altra del Mediterrani. Moltes altres vegades, no obstant, s'han d'aturar per descansar i, si fa falta, passar una sèrie de dies per recuperar-se del esforç.

Aquest es el cas del coa-roja anellat amb l'anella L-405094, una femella que se va capturar per primera vegada el dia 5 d'octubre de 2000 durant la campanya de tardor que se va fer a l'illa de sa Dragonera l'any passat. Després d'aquesta primera captura, se va agafar aquest mateix aucell 9 vegades més, per un total de 10 i en cada cas se'l va pesar. Els resultats queden reflectits a la gràfica següent:

Durant els 15 dies que van des de la primera a la darrera captura, l'aucell va engreixar 5,9 gr., o el que es el mateix, va augmentar en un 46% el seu pes inicial. Perquè vos faceu una idea, es com si una persona que pesa 70 kg, arribés a pesar més de 102 kg passats 15 dies durant els quals, a més, no deixés de mourer-se i que de tant en quant un ser més gran l'agafés per mirar que posa una anella que dur al peu.

Això es d'aquesta manera perquè el coa-roja s'estava preparant per travessar el mediterrani des de Sa Dragonera cap a Àfrica per primera vegada a la seva vida, ja que era un aucell nascut aquell mateix any, i després encara li quedava passar el desert del Sàhara ja que aquesta espècie es el que s'anomena transahariana, es a dir, passarà l'hivern per davall del desert, principalment a les planures de l'Àfrica central. Per les dates en que llegiu aquest Busqueret, i si tot va anar bé durant la seva estada al continent africà i durant el viatge de tornada, la nostra amiga ja s'estarà preparant per afrontar la seva segona travessia cap a Àfrica probablement des de algun país del centre d'Europa on es probable que hi hagi criat per primer cop aquest any. Bon viatge!.

Manolo Suarez

On veure aucells a Mallorca

PORTOCOLOM

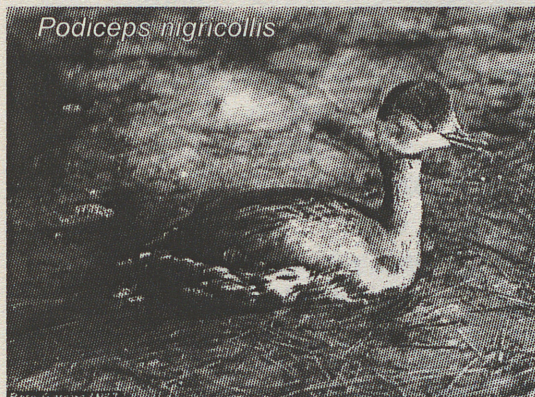
Situat a la marina de Llevant, Portocolom és sens dubte una de les zones més interessants de la comarca per a l'observació d'aucells. La diversitat d'hàbitats que presenta aquest indret fa que amb un recorregut d'uns quants quilòmetres poguem gaudir d'una important varietat d'espècies. Així, hi podrem observar l'avifauna típica d'un port protegit, els habitants alats dels penya-segats costaners, algunes espècies pelàgiques i els aucells més representatius de la marina.

Iniciam el recorregut des del port pesquer, deixant la mar a la dreta. Prop del port ja podrem observar algunes espècies típiques d'aquest ambient, com la gavina (*Larus cachinnans*) o la gavina de bec vermell (*Larus audouinii*). Si visitam la zona durant l'hivern (època més aconsellable) veurem també corpetasses (*Phalacrocorax carbo*) i, si hi ha sort, alguna gavina fosca (*Larus fuscus*).

De tan en tan, convé pegar una ullada a l'extensa làmina d'aigua

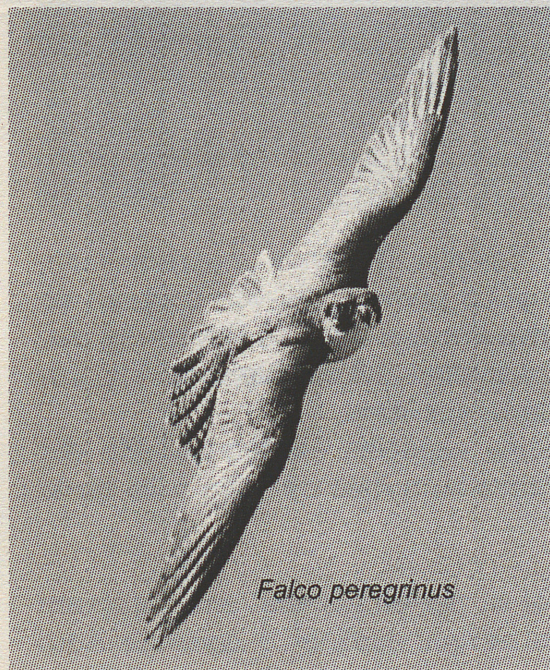
del port natural, ja que durant els mesos més freds alguns anys

s'hi detecten espècies sempre interessants, com l'ànnera peixetera (*Mergus serrator*), el soterí (*Podiceps nigricollis*) i ocasionalment el soterí gros (*Podiceps cristatus*).

Seguint aquest recorregut vorera vorera mar observarem altres espècies típiques de la fauna hivernal del port, presents

normalment entre finals d'agost i març-abril. Solen ser-hi presents l'agró blanc (*Egretta garzetta*) i l'agró blau (*Ardea cinerea*), conegut entre els pescadors locals com a bernat. També són fidels a la seva cita anual l'arner (*Alcedo atthis*) i la xivitona (*Actitis hypoleucos*), coneguda aquí com a guatlereta de mar.

Una vegada arribats a s'Arenal, travessarem per la urbanització de sa Punta fins arribar a dalt d'un penya-segat, a un mirador situat damunt sa cova Gran. Aquí trobarem alguns dels habitants típics dels penyals marins. Hi són presents tot l'any el corb marí (*Phalacrocorax aristotelis*), el falcó (*Falco peregrinus*), el colom salvatge (*Columba livia*) i la pàssera (*Molticola solitarius*). A la primavera-

estiu podrem veure-hi juntes les dues espècies del gènere *Apus* presents a les Balears, la falzia (*Apus apus*) i la falzia pàl·lida (*Apus pallidus*). També fou citat fa anys com a nidificant el gorrió berberisc (*Petronia petronia*), encara que posteriorment no s'hi ha tornat a observar.

Aquest mirador on ens trobam és també un bon lloc per a l'observació d'aus marines pelàgiques, és a dir, que viuen tot l'any a la mar gran i només s'acosten a terra per nidificar. Les dues espècies que podrem veure amb més facilitat són el virot

(*Calonectris diomedea*) i la baldritja (*Puffinus mauretanicus*), encara que no durant tot l'any. La primera s'hi veu sobretot de febrer a abril i la segona de desembre a març. A l'hivern de ple, si tenim sort, és possible veure sotelers (*Morus bassanus*) i paràsits (*Catharacta skua*), normalment solitaris.

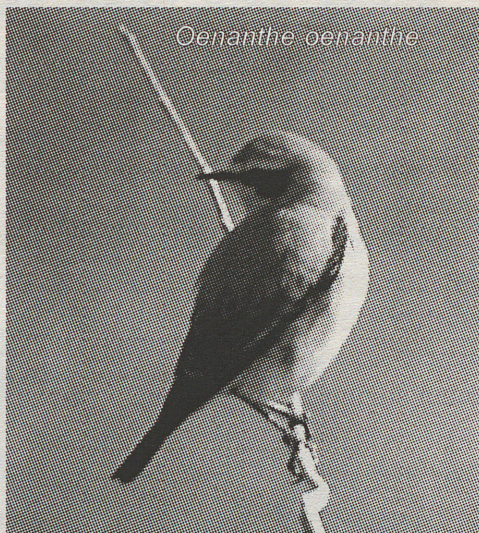
Per veure totes aquestes espècies és aconsellable dur telescopi, ja que rarament s'acosten a més de mitja milla de la costa.

Seguint l'itinerari cap al N, per un caminó ens endinsam dins la marina, on l'ullastrar i el savinar dominen el paisatge. Aquí

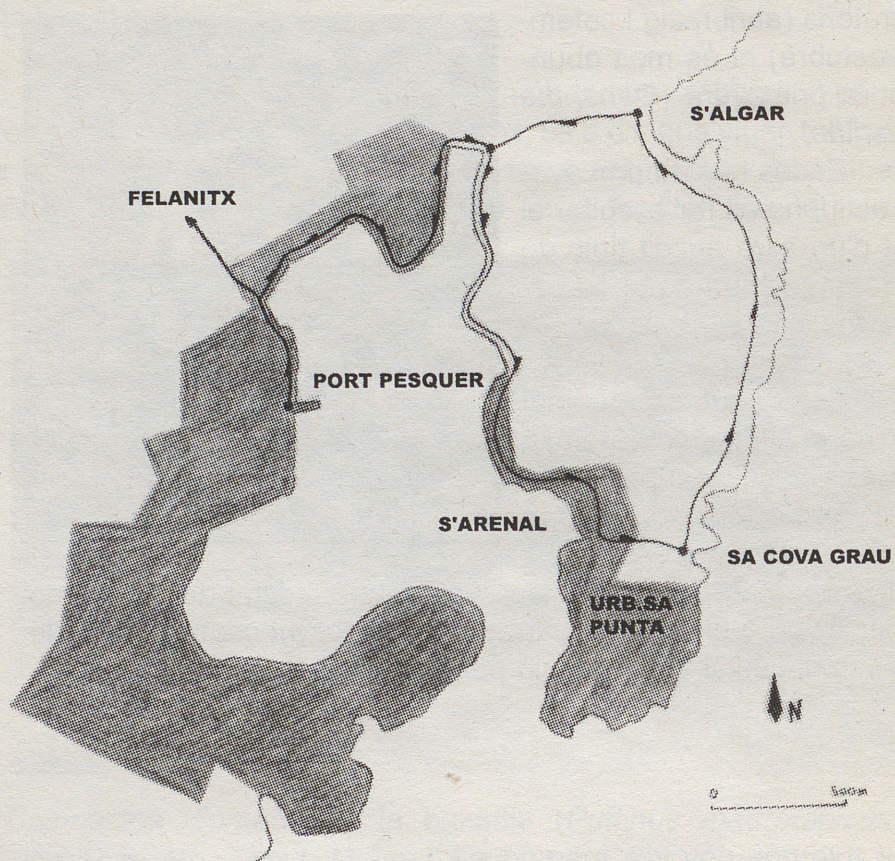
hi trobarem tot l'any algunes de les espècies típiques d'aquest ambient, com el xorrec (*Sylvia sarda*) i la cucullada (*Galerida theklae*). A l'estiu hi són presents també el terrolot (*Calandrella brachydactyla*) i la verola (*Anthus campestris*), i durant els passos migratoris (abril-maig i setembre-octubre) hi és molt abundant la primavera (*Oenanthe oenanthe*).

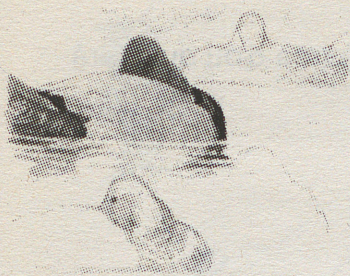
En les nits de primavera i estiu, no és rar escoltar el cant d'un altre aucell típic de la marina, l'enganapastors (*Caprimulgus europaeus*).

Per aquest caminó que hem agafat arribarem a s'Algar, i des d'allà podem tornar a Portocolom per un camí ample que travessa els camps de conreu. En aquesta zona, just al costat del poble, no és difícil veure-hi el gorrió barraquer (*Passer montanus*), espècie que sembla estar en expansió per tota la contrada de Felanitx.

Joan Riera

El dibuix

una bona eina per a informació al camp

Tots sabem de la utilitat que ens suposa el nostre quadern de camp, i no cal dir també que quantes més dades hi posem més fàcilment serà recordar les nostres observacions anteriors. Aquest recull d'informació és normalment per escrit, i com no, pot ser complimentat amb dibuixos en cas de necessitat; però la dificultat en el traç i la inseguretat que tenim a l'hora de fer un bocet sempre ens lleva l'idea del cap. Res més erroni, dons un petit dibuix pot ajudar a l'ornitòleg principiant a conèixer aquells detalls més significants per la identificació i plasmar-los, en qüestió de segons, en un paper per la consulta posterior a casa seva. També pot ser útil per aquell expert que si bé al primer cop d'ull identifica l'espècie, li pot servir per il·lustrar ràpidament aquells detalls que li permetrien identificar més tard a casa seva una raresa, o bé identificar a un individu amb uns trets especials.

No es tracta de fer un dibuix detallat, tan sols que amb quatre ratlles puguem situar un determinat color, una franja alar, la falta de determinades plomes...

Començarem per tenir dins la motxilla un petit quadern de dibuix (n'hi ha de butxaca), un llapis nº 2 i una petita goma. Els que ja tenen certa pràctica ho poden completar amb una petita capsa de pintures aquarel·lables.

Un aucell aturat

Es clar que aquest no esperarà a que nosaltres tinguem el dibuix acabat. Cal observar-lo, dons, el major temps possible i:

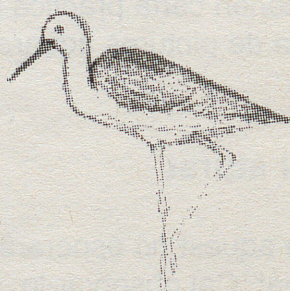
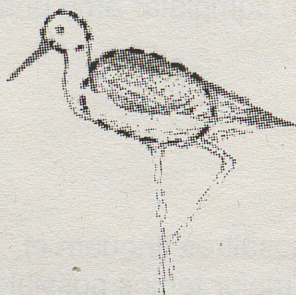
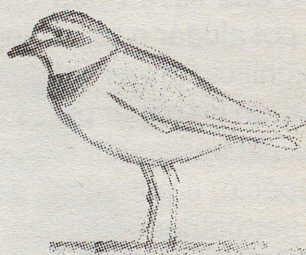
1er pas: Fer ràpidament dos rotlos: un en forma d'ou que serà el cos, i un altre més petit i rodó per situar, més amunt o més avall, el cap.

2º pas: Traçar també ràpidament petites línies per unir el cos amb el cap, tenint en compte si és més ample o més estret. Situem l'ull, l'ala, el bec, donar forma a la cua segons la seva posició, més llarga més curta, forcada, ...

3er pas: Ja hi podem posar els detalls, sempre el més ràpid i esquemàtic possible. No es tracta de dibuixar les plomes, però sí poder situar tots aquells detalls que volguem recordar.

Fins a la pròxima,.. i continueu fent rotlos .

Cati Artigues

Es Busqueret somriu

LA PROTECCIO DELS AUCELLS EN ELS NOUS PARCS

Es ben sabut que la Conselleria de Medi Ambient impulsa la declaració de nous espais naturals protegits, amb l'objectiu de conservar els ecosistemes i els paisatges de llocs emblemàtics. Hem pensat que els lectors del Busqueret podeu tenir interès en conèixer alguns aspectes ornitològics d'aquests espais.

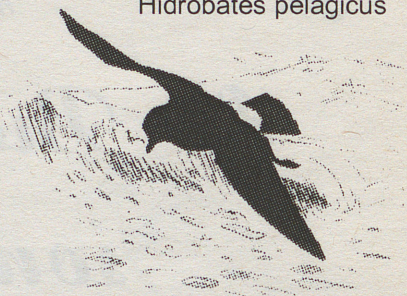
L'expedient més avançat és el de la Reserva Natural de S'Albufereta, l'espai de més interès ornitològic, ja que les quasi 200 Ha de maresme acolleixen espècies nidificants tan interessants com el gall faver, boscarles, avisadors, etc.

La protecció d'aquest espai ha de permetre fàcilment que l'agró roig, el bitó, el bec vermell o altres espècies rares puguin nidificar al prat. Però quan més es pot notar la protecció serà a l'hivern, perquè el relatiu petit tamany de S'Albufereta no permetrà que l'activitat cinegètica sigui compatible amb la tranquil·litat dels aucells. És segur per tant, que la xifra d'aus hivernats (fotges, ànneres agrons) ha d' augmentar considerablement.

El segon expedient que ha sortit a informació pública és el del parc del SW d'Eivissa, que inclou la costa des dels Cubells fins a Cala Tarida, s'atalaia de Sant Josep i tots els illots dels Sud i Sud-est de l'illa. Aquests són, justament, els espais de més valor

per als aucells. El parc protegirà la major colònia de noneta o paio (*Hydrobates pelagicus*) de la Mediterrània Occidental, ubicada a l'illa de S'Espartar; colònies de gavina roja (*Larus audouinii*) de Falcó marí (*Falco eleonora*) de corbmari (*Phalacrocorax aristotelis*), etc. En aquestes costes hi ha dos o tres vells nius d'aguila peixatera, i no podem perdre l'esperança de veure recuperar-se aquest rapinyaire formidable ara estingit a les Pitiüses.

Hidrobates pelagicus

El tercer expedient obert i molt avançat és el del Parc Natural de Llevant. Encara que no sigui un espai de valors ornitològics tant espectaculars com els anteriors serà el parc més extens de les Balears, i inclourà petites zones humides (Na Borges, Canyamel), boscos, garrigues i hàbitats litorals. Per tant, la diversitat d'aus és elevada, i encara que no hi hagi grans concentracions, és possible observar-hi espècies molt variades.

La declaració de parcs no és un objectiu en sí mateix sino una eina de conservació. Per tant, amb aquesta declaració comença un procés que ha d'incloure la millora de l'avifauna (entre molts altres). Seguir els resultats de la conservació és important, de manera que les observacions en aquest espais tenen un doble interès; el científic que pugin tenir i el del seguiment dels resultats de la protecció del territori. Tothom hi pot contribuir.

Joan Mayol

Notícies

Intent de nidificació de l'àguila d'albufera a Vilafranca

El passat mes de juny va ser localitzat un niu d'àguila d'albufera (*Circus pygargus*) a un camp de cereals de Vilafranca de Bonany. El niu, que fou localitzat pel pagès mentre segaven el camp, contenia cinc ous i en el moment de la troballa s'hi observà la femella que els covava.

En un mostra de civisme i bona voluntat, el pagès decidí deixar un redol sense segar al voltant del niu i avisà del fet a la Guarderia Forestal.

Tot i aquets esforços, la colla abandonà finalment el niu a començaments de juliol, després d'haver covat almanco durant un mes.

Aquesta espècie, que nidifica amb freqüència a camps de cere-

als, sols havia estat registrada com a nidificant en una ocasió a l'illa de Mallorca, on és un migrant habitual. Fou l'any 1967, quan es localitzà un niu amb polls al Salobrar de Campos. A molts dels indrets on nidifica, existeixen programes de seguiment de l'espècie destinats a la protecció dels nius situats a camps de cereals. Aquets consisteixen en la localització dels nius i l'habilitació de subvencions per tal de deixar de segar la una part del camp a on es troben.

Des del GOB, volem agrair a n'en Llorenç Nicolau "Penya" la seva iniciativa a l'hora de protegir el niu i l'interès mostrat en tot moment.

Localitzada una colònia d'abellerols a la badia de Palma

A mitjans del passat mes de juliol es va localitzar una colònia d'abellerols (*Merops apiaster*) a Ses Cadenes, molt a prop de s'Arenal. La colònia estava ubicada en unes antigues pedreres de marès i tot i que en ella hi havia un nombre important de nius, sols es va poder constatar l'ocupació de quatre d'ells.

Com sabreu, aquesta espècie no està passant per un moment gaire bo a la nostra illa. Fins al moment només es coneixia l'existència de colònies de nidificació a la badia d'Alcúdia i a la zona de Sa Ràpita-Es Salobrar-Sa Vall.

Presència important del gorrió barraquer a Felanitx i Santanyí

Aquesta primavera passada hem pogut comprovar la presència de gorrió barraquer (*Passer montanus*) a diferents punts dels municipis de Felanitx i Santanyí. Després d'obtenir les primeres dades de cria a Consell l'any 1996, sembla que l'espècie s'està expandint de manera important per aquesta zona del Llevant.

Intent de nidificació de Llambritja en els Colombars a S'Albufera

El passat mes de juny va ser observada una colla de Llambritja (*Sterna hirundo*) fent un niu just davant l'aguait des Colombars, però pareix que quasi un mes després el varen perdre degut a una gavina que va ser vista menjant els ous.

Bona situació del Becvermell a s'Albufera de Mallorca.

L'any 1991 s'alliberaren 23 exemplars de Becvermell (*Netta ruffina*) procedents del Delta de l'Ebre i 33 de Doñana. La seva adaptació va resultar molt fàcil i durant la primera temporada de cria varen volar 30-40 joves.

En el darrer cens d'hivernants fet durant el mes de gener se varen contabilitzar 151 exemplars.

PETICIÓ DE DADES SOBRE MORTALDAD DE RAPINYAIRES NOCTURNS

El mussols i olibes són un dels grups d'auells més desconeguts i
mals de observar. Desgraciadament moltes de les dades que tenim
sobre la seva presència fan referència a animals morts.

Per conèixer millor les causes no naturals de mortalitat, estic recopilant informació sobre exemplars morts o trobats ferits, a Mallorca. Podeu col·laborar enviant les dades que aneu recollint, indicant l'espècie, data, causa de mort i lloc. Si voleu i resulta possible, recolliu mostres del plomatge (especialment la ploma central de la coa i algunes secundaries). Això ajudarà a determinar l'edat de l'animal.

Per participar en aquest projecte o si estau interessats en aquest auell podeu adreçar-vos a:

Alfons Sastre Serra

GOB-Mallorca c/ Verí 1,3r 07001 Palma

strix_ass@hotmail.com

Ja ha teniu a la vostra disposició l'Anuari Ornitològic corresponent a l'any 2000. Una publicació imprescindible per a tots els interessats en l'estudi, observació i conservació de les aus.

Passau pel GOB abans que s'esgoti !

Foto misteri

Aquí teniu una foto d'un aucell del Paleàrtic Occidental. Per participar en aquest concurs heu d'enviar una carta o e-mail on hi figuri el nom de l'aucell i la vostra direcció (també podeu telefonar). Hi ha tres premis, tres rodets de fotos i seran sortejats entre totes les respostes encertades.

El aucell de la foto misteri del darrer número d'Es Busqueret és una Milana (*Milvus milvus*). El guanyador és Rafa Recover, de Son Sardina

GOB-CONCURS(V.HEREDERO)

VERI 1,3r

07001 PALMA

E-mail vicky@oninet.es

Tel. 971 721105